

OB OBISKU DELOVNE SKUPINE CK ZKS

Boljši kadri, večji razvoj

Po obiskih delovne skupine CK ZKS v sedmih osnovnih organizacijah v naši občini so se na delovnem razgovoru sestali z njimi člani predsedstva občinskega komiteja ZK. Delovno skupino so seznanili s problemi, s katerimi se srečujejo komunisti v občini, nekaj vtisov z obiskov v osnovnih organizacijah pa so dali tudi člani delovne skupine.

Razvoju in kadrovski politiki bodo morali komunisti še vnaprej posvetiti največ pozornosti. V organizacijah združenega dela so večinoma zastareli koncepti proizvodnje, ki so povezani tudi s problematično kadrovsko strukturo.

Z gospodarskimi rezultati v občini ne moremo biti zadovoljni, saj ti ostajajo za plan-skimi predvidevanji, kljub temu pa je treba reči, da so se nekateri kolektivi močno angažirali za spremembo obstoječega stanja.

Kadrov za prevzemanje vodilnih funkcij v gospodarstvu je vse manj, primanjkuje tudi kvalificiranih in usposobljenih delavcev v kovinarski stroki. Zato skušajo v občini ustanoviti aktiv mlajših, izobraženih delavcev, ki bi bili sposobni prevzemati vodilne funkcije. Te ljudi bi usmerjali v dodatne oblike usposabljanja, sproti bi jih seznanjali tudi s stanjem gospodarstva v občini. Iz tega aktivna bi lahko izbrali tudi ekipe ljudi, ki bi jih pošiljali v organizacije, kjer so nastopili problemi.

V občini so komunisti v zadnjem času zaznali več primerov slabih medsebojnih odnosov med ljudmi, predvsem v znanstveno-raziskovalnih organizacijah. Temu proble-

mu bodo pri svojem političnem delu morali nameniti več časa.

V krajevnih skupnostih so osnovne organizacije ZK sestavljene iz starejših ljudi, upokoencev, nekaj je mladincev, premalo pa so vključeni delavci iz OZD, saj so ti aktivni v svoji organizaciji na delovnem mestu, aktivno pa se ne udeležujejo v kraju. Ovira temu je tudi statutarno določilo o organiziranosti komunistov v krajevni skupnosti.

Vodja delovne skupine, izvršni sekretar predsedstva CK ZKS za kadrovska vprašanja Ivan Godec je obiske v osnovnih organizacijah v občini ocenil pozitivno. Posebej pohvalno je ocenil obisk v osnovni šoli Majjan Novak-Jovo. Dejal je, da so komunisti v diskusijah imeli pripombe na visoko stopnjo centralističnega urejanja gospodarstva pri nas. Menil je, da je med komunisti v osnovnih organizacijah še premalo samozavesti, saj mnogi še vedno mislijo, da svojega dela ne morejo ocenjevati, komunisti vedo za probleme, poznajo možne rešitve, premalo pa si za reševanje teh problemov prizadevajo sami in preveč pričakujejo od družbene skupnosti.

Komunisti se ukvarjajo predvsem s praktičnimi problemi, idejna vprašanja zapostavljajo, nimajo časa za odkrivanje vzrokov za nastale probleme, zato prejema sklepe, ki bi morali biti sklepi izvršnih organov.

Celovito oceno obiska bo delovna skupina izdelala do septembra, ko jo bodo pretresli tudi člani občinskega komiteja ZK.

D. ERHATIČ

Iz velikih dni boja za naše življenje

Opravljenno delo

Že drugo leto se srečujemo v naši rubriki, pravzaprav v sleherni številki našega glasila. S predstavljivo posameznikov, dogodkov, krajšimi reportažnimi in razmišljujočimi zapisi vam poskušamo vsaj deloma približati delo Koordinacijskega odbora za zgodovinske, ki deluje v okviru OK SZDL že tretje leto.

Naš namen dela je večplasten. Kot prvo in poglavitno delo je, da zberemo ves razpoložljivi material, ki na kakršen koli način govori o dogodkih iz časa NOB, dragoceni pa so tudi podatki o predvojnem naprednem gibanju in jih nikakor ne smemo zanemariti. Dogodki se nizajo, podobno kot mozaik in nobenega pri tej obširni in bogati sliki ne smemo izpustiti.

Veliko je še bodisi spominskega bodisi arhivskega gradiva po naši občini. Do njega se dokopljemo včasih hitreje, včasih počasneje. Še več pa je živih likov revolucije in prav njim moramo posvečati največ pozornosti. Dobro se zavedamo dejstva, kaj je v sleherni revoluciji pomenil majhen človek in njegov majhen doprinos, in prav ti majhni deli so na koncu tvorili celo armado, napredne sile, ki so za svojo zdravo ideologijo rušile stare in preživele sponke časa. Usoda majhnega človeka pa je bila vedno potisnjena v stran. Danes po štiridesetih letih osvoboditve, se tega majhnega človeka še vedno dodobra spominjamo in zavedamo njegove izredne moči.

Pri svojem delu smo se srečevali z mnogimi tovariši in tovaršicami. Mislim, da je izredno pomembno dejstvo, da nam niti eden ni odklonil pomoči. Vsakogar, ki smo prosili za pomoč nam je rad ustregel. In na tem mestu je morda priložnost, da naprosimo še ostale, da se nam odzovejo s svojimi spomini in pri tem obsežnem delu zbiranja spominskega gradiva tudi pomagajo.

Za nami je polletje. Praznovali smo dan borca, v nekaj dneh bomo praznovali dan vstaje slovenskega naroda. Dan, ko se je slovenski narod odločil za boj, katerega je v sebi nosil že nekaj časa. Narod se je takrat dokončno razgibal. Kmalu so se oblikovali rajonski odbori OF, nato rajonski komiteji KP. V mesecu avgustu se osnuje Varnostna obveščevalna služba, v jeseni pa že Narodna zaščita. V zimi 1941/42 dobimo že prva partizanska žarišča.

Borce za svobodo ni zlomilo ničesar. Niti prvi talci, niti kmalu postavljena žica okoli Ljubljane, niti številne racije, katere so bile dan in noč. Sila po svobodi je bila močnejša.

V jesenskem glasilu se zopet srečamo. Takrat bomo z našimi razgovori in spomini nadaljevali. Obudili bomo spomine, katerih do danes še nismo slišali in predvsem kar je najvažnejše, poskušali bomo iztrgati pozabi še tako majhne dogodke, ki pa so bili za naš skupni boj še kako pomembni.

Odlični zadetki naših teritorialcev

24. junija so se naši minometalci urili na terenih kočevskih gozdov. Vozniki, tehniki, računovodje, delavci, vsi v enakih uniformah teritorialne obrambe so imeli skupen cilj – doseči čimboljše rezultate v streljanju iz raznih minometov z ostrim strelivom. To jim je tudi uspelo. Po razmeroma kratkem urjenju so preseletili vse. Obiskali so jih tudi predstavniki naše občine, med njimi Julij Planinc, predsednik komiteja za SLO in DS, ki je pripadnikom TO izrekel vso priznanje.

Opazovalci so lahko skozi daljnogled opazovali mesta, kjer so eksplodirale mine, okrog makete tanka ali kar med namišljene pehotne kolone, ki so jih predstavljale ustrezne tarče.

»PREŠERNOVCI IZ GÖTEBORGA« MED NAMI

Vlivate nam moč in voljo

Kar hitro je minilo leto dni od snidenja z našimi rojaki na Švedskem. Na predvečer šentiškega pevskega tabora smo se srečali z njimi v prostorih gostoljubnega Doma srednjih šol. Vrnili so se s čudovitega izleta po Primorski, katerega so preživeli skupaj z vodstvom in pevci delovne organizacije Plutal. Z njimi je bil tudi predsednik koordinacijskega odbora pri OK SZDL Marko Kromar, ki jim je pred večernim skupnim koncertom tudi izrekel toplo dobrodošlico.

Najbrž je z nekaj besedami težko zapisati osebne vtise doživitega koncerta 25 članskega mešanega pevskega zbora Slovenskega kulturnega društva iz Göteborga. Nedvomna je ugotovitev, da je tisti večer iz njihovih grl nadvse občutljivo in dovršeno zazvenela slovenska pesem. In koliko sreče ter radosti je prevevalo pevce, ki so lahko zapeli v svoji domovini! Več o koncertu in vtisih so nam zapisali tudi njihovi »kolegi« iz Plutalovega mešanega pevskega zbora.

Slovensko kulturno društvo iz Göteborga deluje že enajst let. Združuje 300 članov, pred leti pa je listino o sodelovanju s tem združenim društvom podpisala naša občinska skupščina. Poleg že nadvse uspešne sekcije v društvu

deluje sedaj tudi nogometna sekcija, razvijajo tudi že folkloro, čimprej pa bi radi oživili tudi mladinsko organizacijo. Velja zapisati, da so ob letošnjem obisku pripeljali s seboj tudi nogometno ekipo. V razburljivih prijateljsko zaigranih tekmah v malem nogometu sta bila zabeležena naslednja rezultata: 5:1 za mlado ekipo NK Svoboda in 8:3 za ekipo Doma srednjih šol. Pomembno je sodelovati, so menili nogometaši – Prešernovci in se ob tem dogovorili z NK Svoboda za srečanje v jesenskem ali pomladanskem obdobju na rekreativni ravni, napovedali pa so kajpak tudi revanšo! In prav je tako!

In če se povrnemo k vtisom. Če zapišemo samo to kar nam je povedala predsednica društva Marija Pejovič, je dovolj. »Vse to kar doživljamo tu med vami in skupaj z vami je enkratno. To se težko pove, to mora človek doživeti. Domovina je samo ena. Mi v društvu pravzaprav vse leto živimo in se pripravljamo samo za ta obisk tukaj. To nas podbuja, nam daje moč, voljo in toploto. Vse te oblike sodelovanja se nam zdijo naravnost čudovite in iskreno si želimo, da bo tudi v prihodnje tako.«

Srečanje mešanih pevskih zborov »France Prešeren« iz Göteborga na Švedskem in »Plutal« iz Ljubljane

Šele ko odideš v širni svet, si tam najdeš delo in ustvariš družino, se zaveš lepote in miline rodne domovine.

Tako je tudi z našimi ljudmi, ki so svoj dom našli v Göteborgu na Švedskem. Pa sta bila misel na domačo grudo in domotožje prehuda, zato so pred dobrim desetletjem ustanovili Slovensko kulturno društvo »France Prešeren«. Uredili so si prijetne prostore, v katerih zveni slovenska beseda, odmeva veselje ob praznikih, se krešejo mnenja o delovanju društva in doni slovenska pesem, ki tako rada zvabi solzo v oko in nasmeh na ustnice. Imajo namreč svoj mešani pevski zbor, ki so mu ponosno nadeli ime po velikem slovenskem pesniku dr. Francetu Prešernu.

Pevke in pevci mešanega pevskega zbora »Plutal« smo se z njimi prvič srečali v Ljubljani 19. junija lani, ko smo skupaj zapeli. Sklenjeno prijateljstvo smo nato potrdili z obiskom našega zbora Slovenskemu kulturnemu društvu »France Prešeren« v Göteborgu, kjer smo bili lanskega oktobra. Takrat smo jim s seboj prinesli košček domovine in vsaka beseda je še danes prerевна, da bi z njo lahko izrazili vtise in srečo, ki smo jo takrat občutili. Neizbrisen je spomin, kako smo s solzami v očeh ob slovesu stali v stavbi göteborgskega letališča, iz naših grl pa je zadonel tista v srce segajoča »Polje, kdo bo tebe ljubil«. Njim, ki so ostali na Švedskem, in nam, ki smo se vračali v domovino, je bilo neizrekljivo hudo. Stiski rok, objemi, poljubi, upanje, da se bomo še kdaj srečali – vse to je tlelo v nas. Ločili smo se kot dobri stari prijatelji, med katerimi ni meja, ni razdalj, le eno samo veliko srce, v katerem kot nežna melodija zveni domovina.

Leto je naokrog in 12 junija smo se spet srečali, tokrat v domovini. Skupaj smo se odpravili na izlet v Postojnsko jamo, kjer smo si z navdušenjem ogledali njene lepote in v znameniti Koncertni dvorani zanosno zapeli

»Snoč' pa dav' je slanica padla«. Spotoma smo se ustavili še v Lipici in Ilirski Bistrici, ki je rodni kraj nekaterih naših delavcev na Švedskem. V prijetni senčici lepo urejenega vrta domačije predsednice zbora »France Prešeren« Marije Medice smo zapeli nekaj pesmi, ki so segle v srca vseh, zlasti pa še njene ostarele matere in domačih, saj so redki trenutku, ko si sežejo v roke in objamejo.

Zvečer smo v Domu tehniških šol na Gerbičevi ulici v Ljubljani priredili nastop. Oba zbora sta sodelovala vsak s svojim progra-

mom. Prislunhili smo občuteno zapetim pesmim in recitacijam ter se nasmejali bodicam izpod peresa pesnika Janeza Menarta. Izmenjali smo si spominke in se udeležili družabnega srečanja. V letu dni se je nabral cel koš novic, ki smo si jih zaupali v sproščnem pogovoru. Zavrteli smo se ob čudovitih zvokih ansambla »Odiseja«.

V nedeljo, 23. junija, nas je pot vodila še na XVI. Tabor slovenskih pevskih zborov v Šentvid pri Stični. To množično prireditev je preko televizijskih zaslonov lahko spremljala cela Jugoslavija. Vzdušje in zanos, ki ga občutiš med tisoči prevk in pevcev, je enkratno, doživeti pa ga moraš sam.

Vsem našim prijateljem iz Göteborga želimo srečno vrnitev na Švedsko. Naj jim slovenska pesem še naprej privre iz srca in ublaži bolečino bivanja v tujini, ki jo je Oton Župančič tako pretresljivo izpovedal v verzih.

»... in še danes v tuji slavi neznanca me tuja zarja pozdravi...«

v imenu mešanega pevskega zbora »Plutal«
SILVA ŠUC

Tihomir Šarevski na obisku

Občinsko konferenco ZRVS je pred dnevi obiskal predsednik Zvezne konference Tihomir Šarevski s sodelavci. Ob tej priložnosti so se na delovnem srečanju, ki je bilo v prostorih Tobačne tovarne, pogovarjali predvsem o delu in izkušnjah, predstavniki naše organizacije pa so goste seznanili tudi z metodami in oblikami strokovnega usposabljanja v organizaciji ZRVS.

Ostala je še MDA Katlanovo 85

Zaradi skromnega števila prijav je OK ZSMS odpovedala udeležbo na zvezni MDA Pirov in prijavitelne brigadirje skupaj z brigadirji iz občine Šiška poslala z njihovo brigado v Mostar na akcijo Neretva 85.

Na slovensko mladinsko delovno akcijo v Trebče je odšlo 33 mladih, pretežno so to mladinci in pionirji iz Doma Malči Beličeve. Čeprav smo imeli pred odhodom brigade okoli 50 prijaviteljev je bil osip velik, vzrok temu pa je nepriznavanje udeležbe na MDA kot obvezne prakse s strani delovne organizacije SCT.

4. avgusta bo začela z delom brigada v Katlanovem v Makedoniji. Zanj so dosedaj zbrali 25 brigadirjev, ki bodo delali na avtocesti. Potrebujemo jih najmanj 45 za popolno brigado, zato bomo propagando za akcijo usme-

rili še v krajevne skupnosti, odkoder nismo dobili še nobene prijave. Morebitni interesi pa se lahko oglašite na Občinski konferenci ZSMS, kjer boste dobili še dodatne informacije.

D. ERHATIČ

Priznanja odbora PST vročena

Na priložnostni svečanosti sta predsednika OK SZDL in Občinskega odbora ZZZB NOV Franc Krumberger in Emil Dolčič 27. junija vročila plakete in priznanja, ki jih je odbor PST podelil vsem tistim, ki so v okviru svojih možnosti in prizadevanj kar največ prispevali pri izgradnji – zelenem prstanu okrog Ljubljane, kot radi poimenujemo to Pot spominov in tovarštva – živ in trajen spomenik odporu mesta heroja.

Plakete so prejeli: Peter Vrhunc, Pavle Klavs, Vesna Faleskini, Borut Šketa, Občinska telesnokulturna skupnost, Občinski sindikalni svet, Odbor podpisnikov DD o spomeniški revolucionarnega gibanja NOB in socialistične izgradnje v naši občini, Skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik, Občinski odbor ZZZB NOV, Občinska konferenca SZDL in Občinska konferenca ZKS.

Priznanja pa je prejelo tudi 33 posameznikov in 116 delovnih organizacij oziroma institucij.